

Sporon-Fiedler: Ved det foreliggende Lovforslag tilsigter Regeringen at faa Befolkningen til at drage større Nytte af Dagslyset, og dette vil den søge at naa ved at faa Befolkningen til at føre sig selv bag Lyset. Det er i Virkeligheden det, der vil ske, og intet andet. Det vilde være meget simplere, om man kunde faa Folk særlig i Byerne til at staa lidt før op om Morgenen og gaa lidt før i Seng om Aftenen, dermed var hele Sagen klaret. Men det mener man ikke at kunne opnaa, uden ved en Lov som den foreslaaede, og det tror jeg heller ikke, men man opnaar det heller ikke ved den foreslaaede Ordning. Folk vil nok ved den tvinges til at begynde Arbejdet en Time før, men man vil ikke derved formaa Folk til at gaa en Time før til Ro. En Mængde Mennesker, særlig blandt de unge, gaar navnlig om Sommeren ikke i Seng efter Klokkeslæt, men efter som Mørket indtræder, og de vil ved Indførelsen af den nye Tidsangivelse faa længere Tid efter Fyraften, større Anledning til at bruge Penge og en Times mindre Søvn, og dette kan ikke være heldigt.

Den eneste Grund for Danmark til at gaa med til Indførelse af den saakaldte Sommertid forekommer mig at være den, at de os omliggende Lande gør det, men da Sverige og Norge endnu ikke har taget Stilling til Sagen, kunde det maaske være formaalstjenligt, om der fandt en Konference Sted mellem de paagældende Ministre i de tre skandinaviske Lande i Fortsættelse af det smukke Samarbejde, som tidligere har fundet Sted. Gælder Sommertiden i Tyskland, Sverige og Norge, men ikke i Danmark, vil rejsende Syd fra komme til at vente en Time, naar de kommer paa dansk Grund, og kommer akkurat en Time for sent, naar de forlader den, og det vil selvfølgelig være en stor Ulempe. Vi ved, at man skal stille Urene om, naar man rejser mod Øst, men da er det en fortsat Række af Omstillinger i samme Retning, her vil man altsaa komme i det Tilfælde, at man maa gaa tilbage det ene Sted, hvad man er gaaet frem det andet.

En Ting maa imidlertid ikke tabes af Syne, nemlig at Ordningen vil volde visse, for ikke at sige store, Vanskeligheder for Landbruget, hvis bedste Arbejdstid i vigtige Perioder snarere falder noget senere end tidligere paa Dagen. Man kan saaledes ikke rive eller stakke Hø, før Duggen er fuldstændig borte. Det samme gælder Brugen af Hesteriver, Mejemaski-

ner, specielt Selvbindere, samt Indkørselen. Det er ikke ualmindeligt, at man af Hensyn hertil udskyder Arbejdstiden baade Morgen og Aften en Time eller mere. Nu kan man formentlig let faa Folk til at begynde Kl. 8 om Morgenen i Stedet for Kl. 6, men det er ikke sikkert, at det er lige saa let at faa dem til at fortsætte til Kl. 8 i Stedet for Kl. 6 om Aftenen, og en Forkortelse af Arbejdstiden i den vigtige Høsttid bør absolut ikke finde Sted. Der kan heller ikke være noget godt i, at man, for ikke at faa Arbejdstiden forkortet, skal bruge Morgentimerne til f. Eks. Tærskning, saa at Høstfolkene under Arbejdet hele den øvrige Høstdag skal være fyldte med Støv og Snavs fra en eller to Timers Tærskning om Morgenen. Man kunde maaske indskrænke sig til at lade Sommertiden gælde Togplanerne alene, men selv da vilde den volde Ulemper paa de Egne, hvor Mælken forsendes med første Tog til de store Byer, specielt København. Saadanne Steder begynder Malkningen nu ofte Kl. 3. Herefter skulde det altsaa være Kl. 2, og det maa dog siges at være en ret tidlig Tid at staa op paa selv for udpræget morgenduelige.

Som sagt, hvis alle de omliggende Lande indfører Ordningen, kan det maaske være praktisk for os at gaa med her, men jeg vil anse det for heldigt, om denne Sag kan blive gjort til Genstand for en kort Udvalgsbehandling.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): De Vanskeligheder for Landbruget ved Indførelse af den foreslaaede Sommertid, som er fremførte af forskellige Talere, tror jeg bliver noget overdrevet. I alt Fald havde vi det i gamle Dage saaledes ude paa Landet, at vi i Regelen ikke rettede os efter Klokkeslættet, men efter Solen og stillede vore Ure, som det passede os. I Nutidens Landbrug er dette Forhold ændret lidt for de Egenes Vedkommende, hvor man skal have Mælken afsendt med Toget. Der er man selvfølgelig nødt til ikke at rette sig efter Solen, men efter Togtiden. Men jeg skulde tro, at naar man undtager saadanne Steder, altsaa navnlig de Landbrug, der sender Mælk til Byerne, de, der ligger nærmest ved de store Byer, hvor Mælkens Afsendelse med Toget kan volde Vanskeligheder, vil det øvrige Land, maaske bortset fra Herregaardene — og det var sikkert ud fra et Herregaards-Standpunkt, at det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) talte —, altsaa det almindelige Landbrug, Bønder-